

Sygn. akt VIII U 404/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 lipca 2013 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 18.07.2012 r., odmówił ubezpieczonemu A. S. przyznania emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2009 r., Dz.U. nr 153, poz. 1227 ze zm.) – art. 184 w związku z art. 39.

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony A. S. nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, którą uważa za krzywdzącą i podnosi, że przez co najmniej 5 lat pracy wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę pod ziemią.

Na potwierdzenie swojego stanowiska ubezpieczony wniósł o przesłuchanie C. R. i H. N. w charakterze świadków na okoliczność potwierdzenia wykonywania przez powoda pracy górniczej stale oraz w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią w latach 1991-1993 na stanowisku zastępcy dyrektora do spraw ekonomicznych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując w całości twierdzenia podnoszone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. S. obecnie jest uprawniony do pobierania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, przyznanej mu decyzją z dnia 18.05.2001 r., wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. nr 162, poz. 1118 ze zm.) – dowód: k. 39 i następane akt rentowych.

W dniu 4.07.2012 r. ubezpieczony A. S. ur. (...) złożył wniosek do organu rentowego o przyznanie mu prawa do emerytury i poinformował, że cała dokumentacja świadcząca o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ubezpieczonego została dołączona do wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

W załatwieniu wniosku organ rentowy odmówił przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia, ponieważ jego zdaniem ubezpieczony do dnia 31.12.1998 r., nie udokumentował co najmniej 5 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Zgodnie z treścią art. 24 wymienionej wyżej ustawy – ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat dla mężczyzn.

Ubezpieczony A. S. na dzień złożenia wniosku o emeryturę miał ukończone 59 lat życia, a na dzień orzekania w sprawie 62 lata, a zatem nie osiągnął wymaganego wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat.

Ubezpieczony w okresach od 15.05.1976 r. do 1.07.1990 r. i od 1.05.1991 r. do 31.07.1993 r. był zatrudniony w (...) Spółka Akcyjna w B. Kopalni (...) w B. oraz w okresie od 1.08.1993 r. do 30.06.2000 r. w (...) Spółka Akcyjna w B. – dowód: k. 3 i 3 verte akt sądowych oraz k. 5 i 7 akt rentowych.

Zgodnie z treścią art. 39 w związku z art. 184 cytowanej wyżej ustawy – ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r., a niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, przysługuje emerytura, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- do dnia 31.12.1998 r. udowodnił okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami składkowymi i nieskładkowymi, co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
- do dnia 31.12.1998 r. udowodnił co najmniej 5 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
- osiągnął wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat dla mężczyzn, przy czym wiek ten obniża się o 6 m-cy za każdy rok pracy górniczej, nie więcej jednak niż o 15 lat,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS-u na dochody budżetu państwa,
- rozwiązał stosunek pracy.

Na podstawie przedłożonych dowodów organ rentowy uznał, że ubezpieczony A. S. do dnia 31.12.1998 r. udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, natomiast nie udokumentował co najmniej okresu 5 lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Sporną kwestią do ustalenia pozostaje, czy ubezpieczony do dnia 31.12.1998 r. udokumentował co najmniej 5 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 ustawy „emerytalnej”, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Dla wyjaśnienia spornej kwestii Sąd przeprowadził na podstawie akt rentowo-emerytalnych ubezpieczonego, jego zeznań oraz zeznań świadków: C. R. oraz H. N. postępowanie dowodowe i uznał, że odwołanie A. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Ubezpieczony A. S. wykonywał pracę pod ziemią, ale niewątpliwie nie była to praca określona w przepisie art. 50c ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r., czyli praca pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wprawdzie z zeznań świadków C. R. i H. N. – dowód: k. 89 i 94 akt sądowych, jak również zeznań ubezpieczonego – dowód: k. 94 akt sądowych wynika, że ubezpieczony z racji wykonywania swoich obowiązków na zajmowanych stanowiskach zjeżdżał pod ziemię, ale zdaniem Sądu nie była to praca górnicza, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Okoliczność ta nie została także potwierdzona przez świadków, którzy w swoich zeznaniach podali, że nie mają wiedzy, czy praca ubezpieczonego w okresie zatrudnienia była pracą pod ziemią, wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł o oddaleniu odwołania.

SSO Maria Gawlik